

Det Veterinære Sundhedsråd udtalte i forbindelse med gennemførelsen af den nuværende dyreværnslov, at det må antages, at halssnittet meget hurtigt medfører bevidstløshed og dermed tab af smertesans. Det etiske råd vedrørende husdyr konkluderede, at dyrene ikke påføres større lidelser ved rituelle slagtninger end ved den sædvanlige slagtemetode. Rådet fandt endvidere, at de rituelle slagtninger, der finder sted uden forudgående bedøvelse, kunne anses for etisk forsvarlige, under forudsætning af at dyret blev anbragt og fastholdt i en godkendt boks, hvor dyret slagtes og aflødes i opstående stilling. På den baggrund fandt et flertal af Dyreværnsudvalget ikke tilstrækkeligt grundlag for at anbefale et forbud mod disse rituelle slagtninger.

Dyreværnsrådet har tidligere over for Justitsministeriet givet udtryk for, at man ikke finder det dyreværnsmæssigt acceptabelt at slagte dyr uden forudgående bedøvelse. Rådet har på den baggrund anført, at det, hvis sådanne former for slagtninger efter jødisk eller islamisk ritus accepteres, må kræves, at der opstilles en række nærmere betingelser herfor.

Justitsministeriet har bl.a. derfor i den gældende bekendtgørelse fra 1994 om slagtning og aflivning af dyr stillet en række krav, herunder krav om overvågning ved dyrlæge og krav om anvendelse af særligt godkendte bokse.

Man kan vel med rette sige, at vi dag står i samme skisma, som man gjorde, da spørgsmålet om rituelle slagtninger uden forudgående bedøvelse var oppe i 1991 i forbindelse med vedtagelse af dyreværnsloven. På den ene side har vi hensynet til i videst muligt omfang at sikre dyrene mod unødigt smerte, ulempe og angst, og på den anden side må vi tage i betragtning, at rituelle slagtninger er et grundlæggende element i såvel de jødiske som de muslimske trossamfund.

Der er med andre ord tale om en ganske kompleks problemstilling, hvor forskellige hensyn og holdninger på hver sin måde gør sig gældende. Det er i den sammenhæng vigtigt, at vi har et bredt og alsidigt beslutningsgrundlag, hvor vi i videst muligt omfang inddrager vurderinger også fra sagkyndige på området.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at slagtning af dyr rummer en række etiske aspekter, og jeg har derfor bedt Dyreetisk Råd om at komme med en udtalelse om rituelle slagtninger. Jeg har herudover anmodet Dyreværnsrådet om at uddybe rådets tidligere udtalelser om rituelle slagtninger.

Jeg synes, der er god grund til at afvente disse udtalelser, før vi gør op med os selv, om der er anledning til at skride ind over for rituelle slagtninger uden forudgående bedøvelse, eller om der kan være behov for eventuelt at iværksætte nogle mindre indgribende initiativer på feltet i tråd med dem, der blev indføjet ved sidste revision om boksen, om, at den såkaldte kastning blev opgivet.

I den forbindelse bør også nævnes, at der for nylig i medierne har været omtalt en mulig alternativ slagtemetode. Jeg er ikke nærmere bekendt med den, og jeg ved ikke, om den kan accepteres af de religiøse trossamfund, eller om der kan være nogle veterinære indvendinger imod metoden. Men det viser, at der foregår forskning og måske også debat i de religiøse trossamfund om mulige alternativer til de eksisterende slagteformer.

Forslagsstillerne anfører i øvrigt, at kun de færreste civiliserede lande accepterer rituel slagtning af ikkebedøvede dyr. Det er ikke korrekt. Det er rigtigt, at enkelte europæiske lande, nemlig Sverige, Norge, Finland og Schweiz, har forbud mod rituelle slagtninger uden bedøvelse. Disse lande tillader dog import af sådanne produkter af hensyn til medlemmerne af de berørte religiøse samfund. I øvrigt accepteres og foretages rituelle slagtninger uden bedøvelse mig bekendt i alle andre europæiske lande. Et forbud mod disse rituelle slagtninger vil således utvivlsomt blot føre til, at kødet fra dyr, der er slagtet rituel uden forudgående bedøvelse, bliver importeret fra nogle af de øvrige EU-lande.

Jeg finder afslutningsvis anledning til at fremhæve, at de omtalte rituelle slagtninger her i landet kun må udføres på et eksportslagteri. Herved er der garanti for, at slagtingerne altid overvåges af en dyrlæge, som har pligt til at gribe ind, hvis der sker fejl i forbindelse med slagtingen.

Jeg medgiver, at der skal træffes et vanskeligt valg i denne sag, men på det foreliggende grundlag finder jeg ikke, at der foreligger oplysninger, der ensidigt godtgør, at denne form for rituel slagtning skulle være dyreværnsmæssigt uforsvarlig. Under hensyn hertil og til de tungvejende hensyn til de jødiske og muslimske trossamfund kan jeg ikke give hverken forslaget fra Fremskridtspartiet eller forslaget fra Dansk Folkeparti min tilslutning.